

# DEN ONDSINTA KÄRINGEN eller KÄRINGEN PÅ HAVSBOTTEN

1. Var jag mej en liten dräng,  
skulle gå sta' å fria  
Fria' till en gammal kärr'ng,  
trodde dä va' en piga  
- /:Aldrig fick jag någon ro för kärringen:/ -

2. Första natt vi lå' ihop,  
vi kysstes och vi klappas  
Andra natt vi lå' ihop,  
vi betos och vi nappas

3. Tredje natt vi lå' ihop,  
bet hon mig i öra  
Det var väl i fjorton dar,  
som jag fick intet höra

4. Fjärde natt vi lå' ihop,  
bet hon mig i näsa  
Det var väl i fjorton dar,  
som jag fick intet fräsa

5. Sadla' jag min gångare grå,  
skulle till bispen rida  
Kärr'ngen tog sin skabbiga get,  
hon månde fast efter mig gnida

6. När jag kom till bispen fram,  
klaga jag min nöd  
Kärr'ngen stod där bredevid,  
vart ord sa hon jag ljög

7. Bispen tog sin svarta bok,  
skulle över oss läsa  
Kärr'ngen tog sin krycka i hand,  
slog bispen över näsa

8. Tog jag mig en liten båt,  
segla' över sundet  
Kärr'ngen tog sitt baketråg,  
segla' sammalunda

9. Tog jag mig ett litet skepp,  
segla' över havet  
Kärr'ngen tog sitt grynesåll,  
segla' sig i kvavet

10. Gick jag mig på högsta berg,  
jag skratta' och jag log  
Kärr'ngen låg i havsens djup,  
hon bet där och hon svor

11. Gick jag mig till närmsta by,  
häls'de på Knut, min granne  
Kom där ut en gammal kärr'ng,  
jag räds det var densamma  
- /:Aldrig fick jag någon ro för kärringen:/ -

/Ur A. G. Rosenbergs första samling 1876. Vers 2 - 11  
upptecknade i Östergötland, ur Arwidsson, "Svenska  
fornsånger"/